

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **4288** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 115 от Закона за Държавната агенция „Национална сигурност” /ЗДАНС/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. Т. Д. срещу Заповед № ЧР-з-352/19.05.2010 г. на П. на Д., с която на основание чл. 110, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗДАНС, служебното му правоотношение е прекратено поради придобиване право на пенсия по чл. 69, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване - по преценка на органа по назначаване.

В жалбата, от съда се иска оспорваната заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че прекратяването на служебното правоотношение е резултат на тенденциозно отношение към оспорващия и че не са налице условията на чл. 69, ал. 3 от КСО. Твърди, че актът не съответства на целта на закона, защото той е участвал в процедура за задгранично командироване и е нелогично да бъде пенсиониран в този момент. В проведеното по делото открито заседание, Д. се явява лично и чрез упълномощения си представител адвокат Й. поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на П. на ДА „НС”, не се явява. Чрез пълномощника си Е. Хубанова поддържа жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на представителя на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че е назначен в МВР през 1997 г., като му е присвоено

звание „майор“.

През периода 1997 г. до 2010 г. е заемал длъжностите: „разузнавач“, „старши инспектор“, Началник-група, „главен инспектор“ и „експерт“.

Към момента на издаване на оспорения акт е заемал длъжността „младши агент“ I степен в Специализирана Дирекция „Технически операции“ към ДА „НС“.

С предложение рег. № ЧР-1265 от 19.05.2010 г. на Директора на СД „Технически операции“ до П. на ДА „НС“ е предложено служебното правоотношение на Д да бъде прекратено, поради придобиване право на пенсия по чл. 69, ал. 3 от КСО.

Видно от приложената към административната преписка и неоспорена от страните справка, към 01.05.2010 г. Д. е имал осигурителен стаж от 28 години 8 месеца и 4 дни, от които служебен стаж в МВР /ДА „НС“/ 26 години и 8 месеца.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на И. Д. лично, видно от саморъчно написания върху приложения по делото екземпляр, на 20.05.2010 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 27.05.2010 г. /В. № Ж-298/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗДАНС, служебното правоотношение на държавния служител в Държавна агенция "Национална сигурност" се прекратява при придобиване право на пенсия по чл. 69, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване преценка на органа по назначаване.

От посочената по-горе справка се установява, че към 01.05.2010 г. Д. е имал осигурителен стаж от 28 години 8 месеца и 4 дни, от които служебен стаж в МВР /ДА „НС“/ 26 години и 8 месеца.

Съгласно чл. 69, ал. 3 от КСО, държавните служители от Държавна агенция "Национална сигурност" придобиват право на пенсия при уволнение, независимо от възрастта им, при 25 години осигурителен стаж, от които две трети да са действително изслужени по Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", на военна служба или по законите – ЗМВР, ЗИНЗС и т.н.

Безспорно е, че жалбоподателят към момента на прекратяване на служебното му правоотношение е имал повече от 25 осигурителен стаж. Изчислен в дни, общият му осигурителен стаж е 10 464 дни. Изчислен в дни, придобитият като държавен служител по ЗМВР, Закона за ДА „НС“ и на военна служба стаж е също 10 464 дни. Налице е пълно припокриване на осигурителния стаж на Д., с този посочен в чл. 69, ал. 3 от КСО, т.е. установява се съществуването на изискуемите от закона материално-правни предпоставки.

Придобитото от Д. право на пенсия по чл. 69, ал. 3 от КСО е условието за прекратяване на служебното му правоотношение по инициатива на органа по назначаването на основание чл. 110, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗДАНС – норма, която е действаща към датата на издаване на заповедта. Тази разпоредба овластява административният орган едностранно да прекрати служебното правоотношение само при наличие на посочения осигурителен стаж, без да е налице съгласието на лицето, чието служебно

правоотношение се прекратява.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗДАНС, сочи, че волята на законодателя е била да се даде право на органа по назначението, едностранно да прекрати правоотношението с държавния служител, само при наличие на посочените по-горе предпоставки. След прекратяването на правоотношението лицето само ще избере дали да упражни правото си да получи пенсия за осигурителен стаж, подавайки заявление по чл. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж или да продължи да полага труд при друг работодател.

Ирелевантни са наведените от оспорващия доводи, че в момента на издаване на заповедта, той е участвал в процедура за изпращане задгранична командировка. Наличието на такава процедура не обвързва органа по назначаването при преценката му по чл. 110, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗДАНС. Преценката се извършва в условията на оперативна самостоятелност и не подлежи на съдебен контрол.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител не е поискал такива, на същият не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Т. Д. срещу Заповед № ЧР-з-352/19.05.2010 г. на П. на Д., с която на основание чл. 110, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗДАНС, служебното му правоотношение е прекратено поради придобиване право на пенсия по чл. 69, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване - по преценка на органа по назначаване.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.